

Фикҳ дарслари (153-дарс) Намознинг ташқарисидаги фарзлар (иккинчи мақола)

17:30 / 09.09.2021 5203

«مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَلْصِقَ لَوُوسَ رَلِّاقِ؛ لِقُوقُ نَعُوهَ لَلِ يَضَرَسَنَ أَنْ نَعُ
نَنْسَلُ أَبْخُصَّاهُ أَوْرَ.» «مَقَالُ أَوْنِ أَدَالِ نَبِّ دَرْيَالُ عُدَالِ»

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Намозхоннинг бадани, кийими ва макони бетаҳоратлик ва ҳақиқий нажосатдан пок бўлиши...

Бетаҳоратликдан пок бўлиш шартининг далили:

Аллоҳ таоло Моида сурасида:

مُكِّي دِيْ اَوْ مُكَّه وُجُوْ اُولَسْنِغَافِ هَالَّصِلَا اِلَّا مُتْمُقْ اِذَا اُوْنَمَّآ نِي دِّلَا اِهْيَا اِي
مُتْنُكْ نِ اِوْ نِي بَعْ كَلَّ اِلَّا اِلَّا مُكَلَّجْرَاوْ مُكْسُ وُؤَرْبْ اُوْحَسْمْ اَوْ قِفَارْمْ اِلَّا اِلَّا
طِيْ اِغْلَا نَمَّ مُكْنَمَّ دَحْ اءَاجْ وَاَرْفَسْ اِلَّعْ وَاَصْرَمَّ مُتْنُكْ نِ اِوْ اُوْرَّطَافِ اَبْنُجْ
اُوْحَسْمْ اِفِ اَبِّي طِ اَدِيْ عَصْ اُوْمَمَّ يَتَّ فِ اَمَّ اُوْدَجَّتْ مَلَّ فِ اَسْنِ اِلَّا مُتْسَمَّ اِلَّا وَا
دِيْ رِيْ نِ كَلَّ وِجْرَحْ نَمَّ مُكِّي لَعَلَّ عَجَلْ لَ اِلَّا دِيْ رِيْ اَمَّ هُنَّ مُكِّي دِيْ اَوْ مُكَّه وُجُوْ
نِ وُرْ كُشَّتْ مُكَلَّ اِلَّا مُكِّي لَعَلَّ عَهْتَمَّ عَنَّ مُتِّي لَ وَا مُكَّرَّ طِيْ لَ

«Эй иймон келтирганлар! Намозга турсангиз, юзларингизни ва қўлларингизни чиғаноқлари ила, бошларингизга масҳ тортиб, оёқларингизни тўпиқлари ила ювинглар», деган (6-оят).

Мана шу оятнинг давомида яна:

«Агар жунуб бўлсангиз, покланинглар», деган.

«لَا قَمَلَسُوْ هِي لَعَلَّ اِلَّا اِلَّا صِيْبَّ نِ اِلَّا نَعْ، هُنَّ عُلَّ اِلَّا اِلَّا اِيْ صَرَّ رِيْ رُهْيَا بَا نَعْ
هُ غَبَّرَا اِلَّا هَاوْرَ». اَصْوَتِيْ اِيْ حَتَّ دَحْ اَنْ مَّ هَا لَصُّ لَبْقُتَا لَ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бетаҳоратлик етказувчи нарсани қилган кимсанинг намози таҳорат қилмагунича қабул бўлмайди», дедилар».

Тўртовлари ривоят қилишган.

Бетаҳоратликдан покланиш барча намозларнинг, тиловат ва шукр саждаларининг шартидир.

Таҳоратсиз намоз ўқилса, намоз ўрнига ўтмайди.

Намозхон қасддан таҳоратини кетказса, намози ботил бўлади.

Намозхоннинг ихтиёрисиз таҳорати кетиб қолса, намоздан чиқиб, таҳорат қилиб, келган жойидан давом эттирса бўлади.

Ҳақиқий најосатдан пок бўлиш шартлигининг далили:

Аллоҳ таоло Муддассир сурасида:

رَّطَفَ لَكَ بِاِيْتُوْ

«Ва кийимингни покла», деган (4-оят).

Кийимни поклагандан кейин баданни ва маконни поклаш яна ҳам зарур бўлади.

Кийимнинг пок бўлиши шартлигига далил:

يَبْنِي لِبَوْتِنِمْ بَانِجَلِ السُّعْأُ تَنْكَ؛ تَلِاقَاهُ نَعُ هَلِ لِي صَرَّةِ شَائِعِ نَعُ
«وَبَوْتِي فِي أَمَلِ عَقْبِنِ إِيوَالِ صِلِ لِي لِي حُرْحِي فِي مِلْسِ وَ هَلِ لِي لِي صِلِ
عُ سَمِ حَلِ أَوْرُ»

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«У киши:

«Мен Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кийимларидан жунублик асарини ювиб қўяр эдим. Ул зот намозга кийимларидаги сувнинг ҳўли билан чиқар эдилар», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

Намозхоннинг кийими сажда пайтида нажосатга тегса зарар қилмайди. Агар нажосат оёқлари остида, пешонасини қўядиган ерда ва икки қўли ёки тиззасини қўядиган жойда бўлса, намози бузилади.

Афв қилингандан кўп миқдордаги нажосат ила уни билмасдан ўқиган одамнинг намози ботил бўлади. Қазосини ўқиши лозим бўлади.

Кийимнинг тўртдан бири пок бўлса-ю, ундан бошқа кийим бўлмаса, унда намоз ўқиш жоиз. Ундан ози пок бўлса, яланғоч ўқиш жоиз.

Кийимга нажосат теккани маълум бўлса-ю, қаерига теккани аниқ бўлмаса, бир тарафини ювиб ташлаб, намоз ўқийверса бўлади.

Тухум палағда бўлиб, унинг ичидаги қонга айланган нарса кийимга тегса, бу кийим билан намоз ўқиш жоиз.

Баданнинг пок бўлиши шартлигига далил:

هَلِ لِي لِي صِي بِنِ لِي لِي إِشِي بِي بَأُ تَنْبُ طَافُ تَعَجُ؛ تَلِاقَاهُ شَائِعِ نَعُ
عُدَّافُ أُرُطُ أَلِ فُ صَاحِ تَسْأُةَ أَرْمَائِي نِي هَلِ لِي لِي وَسَرِ أَيُ؛ تَلِاقَاهُ مِلْسِ وَ هَلِ لِي
تَلِاقَاهُ إِفُ هُ صِي حَلِ لِي بَسِي لِي وَ قُرِعَ كُلِّ ذَا مَنِي نِي، أَلِ «: لِي لِي أَلِ صِلِ لِي

هُأَوْرُ. «يَلَّصَوَّ مَدَلَا كُنَّ عِيْلَسُنْغَا ف° تَرْبَدَا إِذِي وَهَالَّ صِلَا يِي عَدْفُهُ ضِي خَلَا
هُسْمُ خَلَا

Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Фотима бинти Абу Хубайш Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Мен истехоза бўламан, пок бўлмайман. Намозни қўяманми?» деб сўради. У зот:

«Йўқ. Бу томир касаллигидир, ҳайз эмас. Қачонки ҳайз келса, намозни қўй. Қачонки у (кунлар) ўтиб кетса, ўзингдан қонни ювиб, намозни ўқийвер», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

(Давоми бор)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди